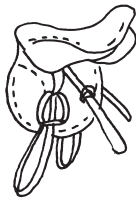

Mia André

Hästdrömmar & Lögnar

**BONNIER
CARLSEN**

Till Äpplerumsgänget med kärlek

HÄSTRÖMMAR OCH LÖGNER

Copyright © Mia André 2025

Utgiven av Bonnier Carlsen Bokförlag,

Box 3159, 103 63 Stockholm 2025

info@bonniercarlsen.se

Omslagsformgivning och vinjetter: Li Söderberg

Omslagsfoto: Shutterstock

Sättning: Sara Hedenberg

Tryck: ScandBook UAB, Litauen, 2025

Tryckning 1

ISBN 978-91-7979-993-9

www.bonniercarlsen.se

Kapitel 1

Hon sitter som fastklistrad på hästryggen trots att hon varken har sadel eller stigbyglar och galopperar ner för slänten i riktning mot den höga häcken. Leran flyger kring de raggiga hovarna och vinden rufsar om den långa svarta manen.

Hon rider sin häst, Molly, en stor och kraftfull frieserhäst. I rasande tempo närmar de sig det höga hindret. Hon driver på och säger några uppmuntrande ord. Hästen ser hindret och spetsar sina öron.

Hon låter händerna glida fram en aning på den långa halsen för att ge sin häst full frihet i språnget. Molly drar upp hovarna under sig och seglar i en elegant båge över hindret. De flyger!

Hon fylls av en jublande känsla av frihet och spänning. Jippie! Det här är livet!

– Hallå, Elsa! säger Joel skarpt.

Han är femmornas lärare i svenska och matematik på Solhagaskolan.

– Hänger du med, eller?

– Oj, säger Elsa yrvaket och ser sig förvånat omkring.

Hon var mitt inne i sin spännande dagdröm, en egen påhittad hästbok.

– Vad frågade du?

– Vilken grupp vill du jobba i? Fantasy eller deckare?

Hennes gamla kompisar Nadja, Malin och Beatrice ser frågande på Elsa. Hon får vara med i deras grupp betyder det, men då blir det böcker med vampyrer och zombies.

– Äsch, sätt mig i vilken som helst, suckar hon.

Den gruppen hon vill jobba i finns inte.

Skolan är viktig, tycker Elsa, men om hon hade fått bestämma skulle den se annorlunda ut. Alla skulle själva få välja vilka böcker de ville läsa. Elsa skulle läsa hästböcker, dansa och spela teater och ha mycket lektioner utomhus. Hon skulle vilja lära sig mer om både växter och djur.

På lunchrasten tänker Elsa gå hem och äta mackor. Hon orkar inte stå i den långa stökiga matkön, kasta i sig lunchen och sedan stressa vidare. Och förresten, vem ska hon sitta med?

Malin, Beatrice och Nadja väntar inte längre. De

bara försvinner någon annanstans.

Hon ser till att hon är först ut ur klassrummet, slänger på sig jackan och ger sig snabbt iväg. Ingen ska hinna ställa några frågor.

Ute är det ruggväder och de blygrå regnmolnen avlöser varandra. Regnet är som vassa synålar och kylan letar sig raskt in genom den alltför tunna vårjackan. Hon springer hela vägen hem. Om fyrtio minuter måste hon vara tillbaka, då är det matte.

Hemma är det lugnt och skönt. Hon gör två mackor och sjunker ner i den mjuka soffan. Sedan slår hon upp tredje kapitlet i hästboken hon fick av mamma i födelsedagspresent, *Miriam hittar en häst*.

Tur att mamma inte vet att hon smiter hem så här mitt under skoldagen. Men ibland måste hon vila och drömma sig bort en stund, sjunka in i en berättelse där hon kan få vara någon annan, som till exempel Miriam. Hon är modig och ger aldrig upp. En dag hittar hon en ensam och vanvårdad häst långt ute i skogen. Hon tar med sig hästen hem till bondgården där hon bor och efter en tid har hon lyckats få den skygga hästen alldeles lugn och trygg. Den litar fullt och fast på Miriam och till slut vågar hon sätta sig på hästens rygg. Det är det sköna med hästböckerna, allting är självklart och enkelt, det löser sig.

Elsas mamma arbetar på kontor. Hela dagarna sitter

hon framför en dator. På kvällarna är hon ofta trött och Elsa förstår att det är stressigt. Men ibland på helgerna gör de utflykter med varm choklad i termos och ostmackor. De tar bussen till spännande platser med ovanliga blommor och träd. Ibland går de till simhallen, det är mamma som lärt henne att simma så bra. Men i sommar måste mamma jobba. Det är svårt att hitta vikarier och lönen måste räcka till både henne och Elsa.

Elsas högsta önskan är att få börja rida. I födelsedagspresent hade Elsa som vanligt önskat sig ridlektioner men i stället fått en tröja. Det var en stor besvikelse, men det sa hon inte till mamma. Tröjan var egentligen fin, en gul ridtröja köpt i stans stora hästbutik. På ärmen fanns ett svart märke med en stegrande häst. Mamma hade också köpt en stor hög hästböcker på second hand och lovat att hon skulle få börja rida, så småningom. Elsa undrar när, under nästa år eller ska hon hinna bli gråhårig? Hon tycker att man måste hålla det man lovar. Men hon har bestämt sig för att inte tjata, hon vet att det är dyrt.

Redan när Elsa var liten älskade hon hästar, fast hon bor mitt inne i stan. I huset bredvid bor Nadja, Malin och Beatrice. Dem har Elsa varit kompisar med hela livet. Ute på gården lekte de ofta med käpphästar. De hade varsin egen som de skötte om och red på. Men så hände något i fyran, när Nadja,

Beatrice och Malin började träna fotboll.

– Hänger ni med ut? kunde Elsa fråga.

– Ska precis iväg till träningen. Match på torsdag.

De hade aldrig tid när Elsa plingade på.

Det kändes nytt och konstigt, ena dagen var allt som vanligt och nästa dag hade hon inte längre någon att vara med. Ingen frågade eller brydde sig, alla hade nog med sitt så Elsa slutade också att bry sig. Det blev bara så in i vassen ensamt, tomt och ödsligt. Visst hängde de i skolan men det var mer av gammal vana.

Då var det tur att hon hade Linus och Otto. Det är grannen Larssons två hundar, en busig schäfer och en lat liten mops. Elsa går på hundpromenader med dem nästan varje dag, i ur och skur.

Mopsen Otto brukar hon få bära efter en stund, men Linus har mycket spring i benen. Hon känner dem så väl att hon ibland kan ha dem lösa, hon bara ropar så kommer de.

Beatrice, Malin och Nadja är livrädda för hundarna. De säger att hundarna har bitit Larssons fru, det är därför han lever ensam. Elsa vet att det är struntprat. Hundarna är världens snällaste och de blir alltid lyckliga när hon kommer.

Men mest av allt i hela världen önskar hon sig en egen häst. Det skulle bara vara hon och hästen. Om man blir vän med en häst har man en vän för livet, det var ju så det stod i böckerna. En häst sviker aldrig.

– Man går olika vägar i livet, brukar mamma säga när Elsa klagar på kompisarnas eviga prat om matcher och träning.

– Då vill jag vara i ett stall och rida, svarar oftast Elsa.

Hon har redan bestämt sig. När hon blir vuxen ska hon bo på landet nära sin morfar och ha en egen häst. Hon tänker också ta hand om misshandlade och vanskötta djur, ge dem trygghet och rätt skötsel så att de blir lyckliga igen.

Skönt att hon har morfar och Torborg. De bor i en liten by på landet. Där är det fridfullt, inget bråk och ingen stress och alla verkar ha mer tid för varandra.

Morfar har ett stort rött trähus och världens finaste trädgård. Alldeles bredvid bor Torborg. Hon har ett ännu större hus där hon både bor och har sin affär.

Mormor dog när Elsa var liten, men det är som det är, morfar finns ju. Elsa och morfar ringer ofta till varandra.

– Hur är det? brukar morfar fråga.

– Bara bra, svarar Elsa.

Hon ljuger lite och skyndar sig att berätta om hundarna Linus och Ottos alla busstreck eller den senaste hästboken hon läst.

– Kom ner i helgen. Du kan ta morgonbussen.

Morfar längtar efter Elsa. De plockar svamp och

äpplen, bakar och fiskar. Det finns alltid något att göra och det känns aldrig ensamt.

Torborg är morfars bästa kompis, hon är 75 år och har en liten mataffär som bara är öppen på sommaren. Under sommarloven hjälper Elsa till i butiken och är det inte så många kunder brukar hon och Torborg dricka läsk och spela kort.

Om vintrarna när Elsa inte lika ofta är på landet, skriver hon och Torborg brev till varandra.

Att skriva brev är kul men lite gammalmodigt och ingen har en så vacker handstil som Torborg. Hon vägrar att skaffa sig en mobil eller dator. Elsa försöker skriva lika snirkligt och fint när hon svarar.

När Elsa är tillbaka i skolan igen har gympaskorna hunnit bli genomsura av allt regn.

– Vad blöt du är. Har du varit ute? undrar Malin.

– Var tvungen att gå hem och hämta en grej, ljuger Elsa och hänger upp sin jacka på kroken.

Inne i klassrummet har de flesta hunnit sätta sig. Elsa slår sig ner på sin plats bredvid Nadja.

– Gick du hem? viskar Nadja.

Elsa nickar.

– Du missade spagetti och köttfärssås och bråket på rasten. Fatima och Youhannes gjorde slut, upplyser Nadja.

– Oj, svarar Elsa och låtsas vara intresserad.

Hon lutar sig bakåt mot stolsryggen och tänker på hur himla bra hennes nya hästbok är. I kväll hinner hon nog läsa färdigt den.